

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 16C/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120407098
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bieliková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2022:6120407098.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II pred samosudkyňou JUDr. Evou Bielikovou v sporovej veci žalobcu: T. A. M., G.. XX.XX.XXXX, K. W.Ö. XXXX/XX, K., zastúpený Fridrich Lawyers, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Dunajská 6, Bratislava, proti žalovanej: V. U., G.. XX.XX.XXXX, K. E. XXX/XX, K., zastúpená JUDr. Martinom Trnovcom, advokátom, s miestom výkonu advokácie Kríkova 6, Bratislava, o zaplatenie 39.252,90 eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej sa proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 23.02.2021, zmenenou uznesením zo dňa 21.01.2022, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 39.252,90 eur titulom nesplatených úrokov z poskytnutej pôžička, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že požičal žalovanej sumu 6.000,- eur dňa 20.8.2012 podľa Zmluvy o pôžičke zo dňa 20.8.2012 a notárskej zápisnice spísanej dňa 20.8.2012 notárom JUDr. Danielou Šikutovou, so sídlom Bratislava, Panenská 6 č.k. G., G. XXXXX/XXXX, G. XXXXX/XXXX, v ktorej žalovaná uznala svoj dlh zo Zmluvy o pôžičke a súhlasila s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. V Zmluve o pôžičke bol dojednaný úrok vo výške 26 % p.a., bolo tiež dojednané, že „Nesplatené úroky sa stávajú súčasťou istiny k 31.12. kalendárneho roka, v ktorom vznikli.“. Na základe tejto dohody vždy k 31.12. kalendárneho roka boli úroky pripočítané k istine ako civilné plody peňazí (fructus civiles). V tomto konaní si žalobca uplatňuje voči žalovanému nárok na zaplatenie istiny zvýšenej o civilné plody peňazí vo výške 24.724,68 eur (po znížení o sumu 6.000,- eur vymoženú súdnym exekútorom od žalovaného dňa 15.11.2018). Uplatnený nárok na zostatok istiny bol vypočítaný nasledovným spôsobom: Momentom poskytnutia pôžičky dňa 20.8.2012 bola výška istiny 6.000,- eur.

K 31.12.2012 boli k istine pripočítané úroky 26% ročne zo sumy 6.000,- eur za obdobie od 18.9.2012 do 31.12.2012, čo je 105 dní, vo výške 448,77 eur teda výška istiny ku koncu dňa 31.12.2012 bola 6.448,77 eur.

K 31.12.2013 boli k istine pripočítané úroky 26% ročne zo sumy 6.448,77 eur za obdobie od 31.12.2012 do 31.12.2013, čo je 365 dní, vo výške 1.676,68 eur teda výška istiny ku koncu dňa 31.12.2013 bola 8.125,45 eur.

K 31.12.2014 boli k istine pripočítané úroky 26% ročne zo sumy 8.125,45 eur za obdobie od 31.12.2013 do 31.12.2014, čo je 365 dní, vo výške 2.112,62 eur teda výška istiny ku koncu dňa 31.12.2014 bola 10.238,07 eur.

K 31.12.2015 boli k istine pripočítané úroky 26% ročne zo sumy 10.238,07 eur za obdobie od 31.12.2014 do 31.12.2015, čo je 365 dní, vo výške 2.661,90 eur teda výška istiny ku koncu dňa 31.12.2015 bola 12.899,96 eur.

K 31.12.2016 boli k istine pripočítané úroky 26% ročne zo sumy 12.899,96 eur za obdobie od 31.12.2015 do 31.12.2016, čo je 366 dní, vo výške 3.363,18 eur teda výška istiny ku koncu dňa 31.12.2016 bola 16.263,14 eur.

K 31.12.2017 boli k istine pripočítané úroky 26% ročne zo sumy 16.263,14 eur za obdobie od 31.12.2016 do 31.12.2017, čo je 365 dní, vo výške 4.228,42 eur teda výška istiny ku koncu dňa 31.12.2017 bola 20.491,56 eur.

K 15.11.2018 bola od istiny odpočítaná splátka istiny zo dňa 15.11.2018 vo výške 6.000,- eur.

K 31.12.2018 boli k istine pripočítané úroky 26% ročne zo sumy 20.491,56 eur za obdobie od 31.12.2017 do 15.11.2018, čo je 319 dní, vo výške 4.656,36 eur a boli k istine pripočítané úroky 26% ročne zo sumy 14.491,56 eur za obdobie od 15.11.2018 do 31.12.2018, čo je 46 dní, vo výške 474,84 eur, teda výška istiny ku koncu dňa 31.12.2018 bola 19.622,76 eur.

K 31.12.2019 boli k istine pripočítané úroky 26% ročne zo sumy 19.622,76 eur za obdobie od 31.12.2018 do 31.12.2019, čo je 365 dní, vo výške 5101,92 eur teda výška istiny ku koncu dňa 31.12.2019 bola 24.724,68 eur. Žalovaná dodnes nezaplatila žalobcovi žiadnu časť istiny uplatnenej v tomto konaní.

3. Na podklade skutkových tvrdení žalobcu a predložených dôkazov vydal Okresný súd Banská Bystrica dňa 07.12.2020 pod sp. zn. 21Up/1946/2020 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovanú na úhradu vymáhanej istiny, ako aj na náhradu trov konania.

4. Dňa 11.01.2021 bol Okresnému súdu Banská Bystrica doručený odpor voči platobnému rozkazu v ktorom žalovaná uviedla, že žalobca si v Zmluve o pôžičke zo dňa 20.08.2012 uzatvorenej podľa občianskeho zákonníka stanovil úrok z omeškania na 26 % z istiny p.a. %. Žalovaná takýto úrok považuje za úžernický, nakoľko výšku úrokov právne predpisy SR neupravujú a nejedná sa o spotrebiteľskú zmluvu. Výška úrokov by nemala byť v hrubom nepomere s poskytnutými vecami. V občianskoprávných vzťahoch nie je možné dohodnúť sa na vyššom úroku z omeškania ako je zákonný. Žalobca podal dňa 08.11.2018 návrh na vykonanie exekúcie na sumu istiny zo zmluvy o pôžičke zo dňa 20.08.2012 a suma istiny bola 6.000.-eur s príslušenstvom. Dňa 15.11.2018 došlo k zaplateniu dlžnej sumy a ukončeniu exekučného konania. V občianskoprávných vzťahoch sa výška sadzby úrokov z omeškania nedá zmluvne dojednať, resp. zmluvné strany sa nemôžu dohodnúť na vyššej než zákonom stanovenej výške. Nárok na úroky z omeškania v zákonnej výške vzniká pri omeškaní. Samozrejme, oprávnená strana (veriteľ) môže úroky z omeškania požadovať aj v nižšej než zákonnej výške. Samotné konanie žalobcu je od prvej chvíle vypočítavé a aj preto podal návrh na upomínacie konanie na opakované zaplatenie istiny až 23.10.2020, čo je 2958 dní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Je potrebné tiež zdôrazniť, že základ nároku v tomto upomínacom konaní je nazvaný „istinou“ avšak v danom konaní sa nejedná o istinu, ale o úrok z omeškania. Istina je pevne daná v zmluve zo dňa 20.08.2012 a je vo výške 6.000,-eur. So žalobcom má žalovaná ohľadne zmluvy o pôžičke zo dňa 20.08.2012 už štvrtý súdny spor. Spolu s istinou, ktorú žalovaná už v roku 2018 žalobcovi uhradila mu vráťate zmluvnej pokuty uhradila dokopy 14.000,-eur, čo predstavuje 233 % z pôvodného dlhu z 20.08.2012. Žalobca od žalovanej dokopy požaduje vo všetkých konaniach sumu 48.895,92 eur, čo predstavuje 814 % z pôvodného dlhu 6.000.- eur, ktorý mal byť podľa zmluvy bezúročný. Žalobca de facto požaduje úrok vo výške 101,75 % ročne z celkovej sumy istiny z 20.08.2012.

5. Žalobca po doručení odporu žalovanej navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci, teda na Okresnom súde Bratislava II. Žalobca vo svojom vyjadrení sa k odporu žalovanej uviedol, že popiera pravdivosť a správnosť všetkých tvrdení žalovanej, uvedených v odpore voči platobnému rozkazu. Žalobca zdôrazňuje, že si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku voči žalovanej titulom istiny zvýšenej o civilné plody peňazí - o úroky v zmysle platného dojednania v čl. 5 Zmluvy o pôžičke zo dňa 20.08.2012: „..., úroky, ktoré vznikli po splatnosti pôžičky sú splatné ku dňu 31.12. kalendárneho roka, v ktorom vznikli. Nesplatené úroky sa stávajú súčasťou istiny k 31.12. kalendárneho roka, v ktorom vznikli. ...“. Nejedná sa o úroky z úrokov, nejedná sa o úroky z omeškania z úrokov, ako to zmätočne tvrdí žalovaná. Žalobca poukazuje na prejav vôle žalovanej vyhnúť sa súdnemu sporu, pokiaľ ide o rozhodnutie o záväzku žalovanej voči žalobcovi v Notárskej zápisnici, žalovaná vyhlásila, že uznáva dlh a že výslovne súhlasí s tým, že v prípade nesplnenia dlhu sa stane táto notárska zápisnica vykonateľným exekučným titulom podľa § 41 zákona č. 233/1995 Z.z., to je, že súhlasí s exekúciou vedenou v zmysle Exekučného poriadku na základe tejto notárskej zápisnice ako exekučného titulu s

vykonateľnosťou tejto notárskej zápisnice ako exekučného titulu, pričom Notárska zápisnica obsahuje aj záväzok na zaplatenie zvýšenej istiny o civilné plody peňazí uplatňované v tomto konaní. Žalovaná týmto prejavom vôle uznala za nesporný nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní.

6. Žalovaná vo svojej duplike doručenej súdu dňa 27.05.2021 uviedla, že v tomto konkrétnom súdnom spore má žalovaná za to, že § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka treba vždy vykladať vo väzbe na §121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorý jednoznačne definuje, že úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky. Taký výklad a aplikácia právnej normy, ktorá by viedla k záveru, že úrok alebo úrok z omeškania by sa stával istinou, by bol v priamom rozpore s uvedenými právnymi normami. Právna teória a právna prax preto dospeli k jednoznačnému záveru a teda, že možno priznať úroky a úroky z omeškania do pohľadávky odôvodnený iba právnou úpravou §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, by totiž viedol k absurdnému záveru, že takto priznané príslušenstvo z istiny, už nie je príslušenstvom z pohľadávky, ale novovzniknutou samostatnou pohľadávkou. Zmluva o úvere, bola vopred napísaná, bez možnosti niečo meniť a žalobca podmienil výplatu peňazí aj podpísaním notárskej zápisnice a tak žalovaná nemala na výber. Je nutné, ale uviesť, že hneď v prvom bode žalobca zavádza súd, pretože žalovaná ako spoludlžník podpísala zmluvu, kde istina bola 6.000,- eur a nie 48.895,92 eur. Žalobca si „plody peňazí“ inak nazývané aj „úroky“ pripočítaval každoročne k istine a následne celú takto zrátanú sumu znovu úročil 26 % ročne, takže nárast je priam astronomický a tak ako žalovaná uviedla v odpore, by takzvaná žalovaná istina predstavovala sumu 39.252,89 eur a to ešte k danej sume treba prirátavať úroky z omeškania, ktoré si žalobca tiež uplatňuje na OS BA II vo výške 4.671,91 eur. V prejednávanej veci je potrebné konštatovať aj relatívnu neplatnosť zmluvy o úvere zo dňa 20.08.2012. Je potrebné posúdiť, či z objektívneho hľadiska je úverová zmluva z dôvodu neplatnosti jednotlivých klauzúl platná ako celok. Žalovaná má za to, že jednotlivé klauzuly sú absolútne neplatné, pretože existuje rozpor s dobrými mravmi. Spôsob vrátenia úveru, zmluvná pokuta, úrok z omeškania. Konanie v rozpore s dobrými mravmi pre účely tohto zákona je konanie v rozpore so vžitými tradíciami, ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji, služby alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnováhu zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie prednesom právnych zástupcov strán sporu, obsahom listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

8. Žalobca ako veriteľ so žalovanou ako dlžníčkou v 1. rade uzavrel dňa 20.08.2012 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej pôžičku v sume 6.000,- eur. Žalovaná sa zaviazala požičanú sumu spolu s príslušenstvom podľa čl. 4 a čl. 5 predmetnej zmluvy vrátiť do 17.09.2012. V čl. 4 predmetnej zmluvy sa strany dohodli, že pôžička bude bezúročná do 17.09.2012 a od 18.09.2012 bude pôžička úročená úrokovou sadzbou 26 % p.a. V čl. 5 predmetnej zmluvy bolo okrem iného uvedené, že nesplatené úroky sa stávajú súčasťou istiny k 31.12. kalendárneho roka v ktorom vznikli.

9. Žalovaná v Notárskej zápisnici spísanej dňa 20.08.2012 notárom JUDr. Danielou Šikutovou, so sídlom v Bratislave, č. k. N 895/2012, Nz 29725/2012, NCRIs 30370/2012 vyhlásila, že dlh vo výške 6.000,- eur s príslušenstvom uznáva, čo do výšky a dôvodu a dlh sa zaväzuje splatiť najneskôr do 17.09.2012. V notárskej zápisnici bolo ďalej uvedené, že úroky, ktoré vznikli po splatnosti pôžičky sú splatné ku dňa 31.12. kalendárneho roka, v ktorom vznikli a nesplatené úroky sa stávajú súčasťou istiny k 31.12 kalendárneho roka, v ktorom vznikli.

10. Z výdavkového pokladničného dokladu vyplýva, že žalobca vyplatil žalovanej dňa 20.08.2012 sumu 6.000,- eur titulom pôžičky.

11. Upovedomením o začatí exekúcie zo dňa 08.11.2018, č 393EX/273/18 súdny exekútor Mgr. Miroslav Lupták upovedomil žalovanú, že dňa 08.11.2018 bolo začaté exekučné konanie oprávneného T.. A. M. na podklade exekučného titulu notárskej zápisnice č. k. G. XXX/XXXX, G. XXXXX/XXXX, G. XXXXX/XXXX. Predmetom exekučného konania bola pohľadávka vo výške 6.000,- eur s príslušenstvom.

12. Upovedomením o ukončení exekúcie zo dňa 15.11.2018, č 393EX/273/18 súdny exekútor Mgr. Miroslav Lupták upovedomil žalobcu, že exekučné konanie sa skončilo vymožením celkovej pohľadávky. Výška vymoženej pohľadávky bola v celkovej výške 6.797,10 eur.

13. Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 31C/5/2019 medzi totožnými stranami sporu vydal dňa 29.01.2021 uznesenie č. k. 31C/5/2019-119, ktorým schválil súdny zmierný úrok, podľa ktorého sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 8.000,- eur a to v 13 mesačných splátkach.

14. Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/43/2020 medzi totožnými stranami sporu, v ktorom sa žalobca domáhal voči žalovanej úroku z omeškania z kapitalizovaných úrokov, vydal dňa 09.12.2021 rozsudok č. k. 8C/43/2020-174, ktorým žalobe žalobcu vyhovel v časti o zaplatenie sumy 911,91 eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

15. Z prednesu žalobcu a jeho právneho zástupcu na pojednávaní vyplynulo, že žalobca trvá na petite, ktorý navrhol zmeniť podaním zo dňa 11.01.2022. Žalobca je toho názoru, že tak, ako boli dohodnuté úroky v notárskej zápisnici, tak by mali byť priznané. V zmysle notárskej zápisnice úroky prirastajú k istine ako civilné plody pôžičky. Uvedené je podľa žalobcu zrejme tak z notárskej zápisnice, ako aj z čl. 5 Zmluvy o pôžičke zo dňa 20.8.2012 v ktorom žalovaná výslovne uznala toto dojednanie. Žalobca nesúhlasí s tvrdením žalovanej, že dojednané úroky po splatnosti pôžičky treba považovať za úroky z omeškania.

16. Z prednesu právneho zástupcu žalovanej na pojednávaní vyplynulo, že podľa žalovanej existuje prekážka rozsúdenej veci, kde žalobca už raz žaloval sumu 24.724,68 eur a to na Okresnom súde Banská Bystrica. Medzi žalobcom a žalovanou prebiehajú viaceré súdne konania týkajúce sa Zmluvy o pôžičke zo dňa 20.8.2012. Žalobca vystupuje v 17-tich veciach, v ktorých sa z rovnakého titulu domáha plnenia z poskytovaných krátkodobých pôžičiek.

17. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

18. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

20. Podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom

21. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

22. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. V danom prípade sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania z istiny, ku ktorej bol pripočítaný úrok vo výške 26 % ročne. Na základe vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba je nedôvodná. V danom prípade bolo vykonaným dokazovaním, nepochybne preukázané a ani medzi stranami konania nebolo sporné, že žalobca ako veriteľ so žalovanou ako dlžníčkou v 1. rade uzavreli dňa 20.08.2012 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej pôžičku v sume 6.000,- eur, ktorú sa žalovaná zaviazala vrátiť do 17.09.2012. V konaní taktiež nebolo sporné a ani sama žalovaná nepochybňovala, že sa so splatením pôžičky dostala do omeškania, pričom pohľadávka žalobcu vo výške 6.000,- eur bola vymožená až v exekučnom konaní, čo nesporne vyplýva z upovedomenia o ukončení exekúcie zo dňa 15.11.2018.

25. Medzi stranami bola sporná najmä skutočnosť, či žalobcom uplatnený úrok vo výške 26 % ročne je úrokom zmluvným alebo sa jedná o sankčný úrok, teda úrok z omeškania. Zmluvný úrok je odmena veriteľa za to, že poskytol finančné prostriedky dlžníkovi. Veriteľovi, ktorý poskytne dlžníkovi úver, popri nároku na vrátenie poskytnutej sumy úveru vzniká aj právo na zmluvné úroky, teda na akúsi odmenu za to, že svoje finančné zdroje poskytol inému, za podmienok a vo výške, ktoré si dohodnú v zmluve. Oproti zmluvným úrokom má úrok z omeškania povahu sankcie (sankčné úroky) za omeškanie dlžníka so splnením záväzku (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Súd mal z čl. 4 Zmluvy o pôžičke jednoznačne za preukázané, že pôžička bude do lehoty splatnosti teda do 17.09.2012 bezúročná a od 18.09.2012 bude pôžička úročená úrokovou sadzbou 26 % p.a. Vzhľadom na takto koncipované znenie predmetnej zmluvy sa súd v celom rozsahu stotožnil s právnou argumentáciou žalovanej, podľa ktorej sa jedná o úrok sankčný a nie o úrok zmluvný. Z textácie tohto zmluvného ustanovenia je jednoznačne zrejmé, že zmluva bola počas celej doby splatnosti uzavretá ako bezúročná. Ak je teda vôľou oboch zmluvných strán uzavrieť určitú zmluvu ako bezúročnú, nemôže sa následne veriteľ, ktorý takúto zmluvu slobodne a vážne uzavrel domáhať od dlžníka aj zaplata zmluvných úrokov, ktoré mu podľa zmluvy neprináležia. Jazykovým, ale aj logickým výkladom súd dospel k názoru, že ak obe zmluvné strany vyjadria vôľu, aby bola inak bezúročná pôžička úročená, ale až po dátume jej splatnosti, jedná sa bezpochýb o dohodu ohľadom úroku z omeškania. Keďže takýto úrok nastúpi až v prípade, ak si dlžník nesplní svoju povinnosť vrátiť dlh riade a včas, treba ho považovať za úrok sankčný, teda za úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

26. V tejto súvislosti potom súd uvádza, že právna úprava zmluvy o pôžičke ako občiansko-záväzkového vzťahu nevylučuje, aby si zmluvné strany dojednali úroky z omeškania pre prípad omeškania s plnením peňažného dlhu. Účastníci občianskoprávných vzťahov si môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchylnou od zákona, ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť (§ 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Súdna prax je jednotná v tom, že z povahy ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vyplýva, že kogentne je stanovená horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné. Dohoda o úrokoch z omeškania, ktorých výška prekračuje hornú hranicu stanovenú zákonom je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. 8. 2010, sp. zn. 4 M Cdo 8/2010).

27. Nakoľko sa žalobca v predmetnom konaní domáhal zaplata kapitalizovaného zmluvného úroku a nie úroku z omeškania, súd nemal inú možnosť ako žalobu žalobca zamietnuť v celom rozsahu. Súd však poukazuje na fakt, že aj v prípade, ak by si žalobca v konaní uplatňoval len úrok z omeškania od 18.09.2012 do zaplata dlžnej istiny, teda do 15.11.2018, ani v tomto prípade by žaloba žalobcu nebola dôvodná. Súd v prvom rade poukazuje na fakt, že úrok z omeškania od 20.02.2017 do 15.11.2018 bol žalobcovi priznaný už v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/43/2020. Pokiaľ ide o úrok z omeškania od doby splatnosti pôžičky t. j. od 18.09.2012 súd zastáva názor, že priznanie takéhoto úroku by bolo v hrubom rozpore z dobrými mravmi.

28. Dobrými mravmi v občianskoprávných vzťahoch sa v súdnej praxi rozumie súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktorý je v súlade so všeobecne uznávaným i vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia a ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť, vystihujúc podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem.

29. Súd mal v konaní za preukázané, že žalobca poskytol žalovanej bezúročnú pôžičku v sume 6.000,- eur. Súčasťou zmluvy bola aj dojednanie, ktoré súd vyhodnotil ako sankčný úrok vo výške 26 % ročne, rovnako bola súčasťou zmluvy aj zmluvná pokuta vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy. Žalovaná už žalobcovi na podklade predmetnej pôžičky uhradila celú istinu 6.000,- eur, ktorú žalobca vymohol v rámci exekučného konania voči žalovanej, ďalej žalobca uzavrel so žalovanou v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 31C/5/2019 súdny zmier na základe ktorého sa žalovaná zaviazala zaplatiť žalobcovi sumu 8.000,- eur, žalobca bol taktiež čiastočne úspešný v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 8C/43/2020 v ktorom súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 911,91 eur. Žalovaná teda už žalobcovi titulom predmetnej bezúročnej pôžičky vo výške 6.000,- eur k dnešnému dňu uhradila sumu 14.911,91, čo predstavuje cca 250 % pôvodne dlžnej sumy. Vo svetle týchto skutočností súd vyhodnotil, že priznanie ďalšieho príslušenstva žalobcovi zo zmluvnej istiny 6.000,- eur by bolo v zrejmom rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

30. Záverom súd uvádza, že v zmysle ustálenej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03).

31. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mala žalovaná v konaní plný úspech, súd priznal žalovanej náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi.

34. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 Exekučného poriadku).